

ПРЕДЛОГ ЗА ДОПИСНОГ ЧЛАНА АИНС

Професор Др ПЕТАР СТАНОЈЕВИЋ, дипл. инж. машинства

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

ПЕТАР СТАНОЈЕВИЋ, је рођен 24.11.1965. године у Земуну, Београд, Република Србија. Војнотехничку Академију КоВ ЈНА завршио је у Загребу, 1989. године и стекао звање дипломираног инжењера машинства. Магистрирао је на Машинском Факултету Универзитета у Београду 1993г., а Докторску дисертацију одбранио је 1997г. У звање Доцента је биран 1998г., у звање Ванредног Професора 2001г., а у звање Редовног Професора 2005г. Био је најмлађи доктор наука и најмлађи Ванредни и Редовни Професор у Војсци Југославије. Поред Војне академије изабран је на Високој школи за пројектни менаџмент и Факултету за мала и средња предузећа, а наставу је изводио на последипломским студијама на Машинском факултету. На Техничком Универзитету у Грацу био је на студијском боравку из области Системске Динамике. У Лондону је завршио два скраћена МВА из области стратегије. Слушао је предавања на, данас у Европи, најбољој школи за Менаџмент, INSEAD поред Париза и на око 20 наменских курсева. Стекао је међународне и домаће лиценце из области Пројект менаџмента, Пројектовања и надзора и Извођења и више међународних сертификата на подручју ризика. Говори одлично руски и енеглески језик. Ожењен је, супруга Зорица, има кћерку и сина, Софију и Владислава.

По завршетку Војнотехничке академије стекао је пет година искуства у руковођењу логистичким и ремонтним организацијама (са до 350 запослених) Војске. На Војној Академији је радио десет година на подручју Стратегијског менаџмента, Управљања пројектима, Управљања ризицима, Организације рада, Индустијског инжењерства, Индустијске и војне Логистике, Пројектовања организације и Операционих истраживања. Водитељ је више специјалиста, магистара и доктораната и члан више десетина комисија за оцену и одбрану радова. Одржао више курсева, предавања по позиву и председавао секцијама на стручним скуповима као што су SYMOPIS и ОМО. Руководио је интердисциплинарним тимом са око 200 чланова. После Војне Академије радио је у Министарству одбране као Помоћник Извршног директора Министарства и Помоћник шефа Кабинета Министра одбране.

По напуштању Војске радио као Директор развоја и инвестиција и Стратегије водеће и највеће домаће компаније, Нафтне Индустије Србије. Руководио је инвестицијама и развојем компаније са 250 запослених у развоју и око 100 мил. долара инвестиција годишње. Дао је свој посебан допринос у осмишљавању и реализацији Енергетског споразума Русија-Србија. Радио је лично као руководилац, координатор и учесник више пројеката, укупне вредности од више десетина милиона еура, који су имали ефекат уштеде преко 100 мил. ЕУР. Треба посебно истаћи пројекте увођења јединственог у Србији система за управљање инвестицијама, затим пројекте увођења најасваременијих система управљања „Opportunity Confirmation Program Shell – NIS“ и „Business Improvement Program“ који су реализовани у сарадњи са Шелом. У сарадњи са Немачким институтима, по први пут у Србији, се уводе системи одржавања према ризицима и поузданости (RBI и RCM) у рафинерије НИС. Такође, оснива и први Истраживачко развојни центар у НИС и руководи њиме. У склопу немачко (DEG) -српског пројекта „ESPRIT – Enhancing Industrial Safety, Environmental protection and Risk management in Serbia“, на коме је био руководилац и предавач, одшколовано је 800 стручњака на подручју Индустијске безбедности и Управљања ризицима. Испред НИС-а је руководио подпројектом пројекта INTEGRISK (пројекат ЕУ у склопу програма ФП7). Био је Директор Југопетрола, највеће домаће компаније за промет нафтних деривата са 4500 запослених и 330 бензинских станица, дела Газпромнефт групе. Две године је радио као Директор Дирекције за капиталну изградњу и набавке Промета, Огранка НИС – Газпромнефт групе. Изградио и реконструисао 70 бензинских станица за 2 године, управљао буџетом за инвестиције од просечно 40 милиона ЕУР/год. Данас радио као Директор огранка Омскнефтхимпројект Балканс.

За свој рад је више пута био награђиван и одликован. Треба посебно истаћи награду Привредне коморе Београда (ранија Октобарска награда) за најбољи докторат на Београдском Универзитету 1997. године, као и то да је у два наврата био најуспешни аутор Војнотехничког гласника и да је за један од радова добио награду Универзитета у Оксфорду. Члан је Управног одбора Југословенског удружења пројект менаџера (YUPMA). Члан је Савета Европског Виртуелног института за ризике у Штутгарту (EU VRI). Члан је ДОПИС-а.

СИНТЕЗА УКУПНОГ ДОПРИНОСА

У докторском раду је развио посебну методологију за прогнозу погодности одржавања техничких система. У практичним истраживањима је показао да се на основу креативне примене постојећих метода ниво залиха резервних делова у Војсци може смањити неколико пута. Пројекат „Примена логистичког приступа у орагнизацији ВЈ“ омогућио је Војсци уштеде до 150 милиона долара. Реализовао је велики пројекат „Раформа војске и елеманата система одбране“ који је послужио као основа за реформу војске у периоду после 2005. г. Треба посебно истаћи књигу „Теорија Фази скупова – примене у решавању менаџмент проблема“ као један од првенаца у практичној примени Фази логике у Србији. Књига „RCM – Одржавање према поузданости“, је такође, првенац из ове области. Сечена знања је примењивао у пракси, о чему најбоље говори 15 реализованих пројекта. Вредност појединачних развојних пројеката, којима је лично руководио, достигала је више десетина милиона евра, а вредност пројеката изградње је на годишњем нивоу достигала износ буџета који је исте године имао „Национални инвестициони план“. Вредност уштеда премашивала је износ од 100 милиона еура. Поред увођења познатих савремених метода у управљање важно је истаћи и допринос у трансфер знања из светски познатих компанија и института у домаћу праксу. Поред трансфера познате технологије и знања битан је и допринос у креирању оригиналног система за управљање инвестицијама заснованог на повезивању система за израду инвестиционих студија са управљањем пројектима на платформи MS Project и повезаног са SAP ради мониторинга и извештавања, који данас функционише у пракси. Као пионирски допринос треба схватити и увођење методологије управљања према ризицима у праксу у Србији, као и учешће у развоју софтверских алата и приступа, с тим у вези, у Европи. Други велики пројекти које је реализовао примењени су у пракси у виду нових организационих структура, решења за процесе, планове инвестиција и опремање и тд. Аутор је и коаутор 7 књига и уџбеника, више од 102 научних и стручних радова од којих је део објављен у међународним часописима. Оснивао је и руководио Истраживачко развојним центром у НИС-а. Руководио је изградњом и реконструкцијом 70 привредних објеката.

ПРЕДЛОГ

Др Петар Станојевић, је угледан стручњак, чије је инжењерско и истраживачко стваралаштво фокусирано на системе управљања пројектима, организацијама и инвестицијама. Својим делом допринео је унапређењу и развоју инжењерства и науке. Уверени смо да практична инжењерска остварења и научни доприноси, др Петра Станојевића квалификују за дописног члана Академије инжењерских наука Србије. Одељењу рударских и геолошких наука предлагемо да прихвати ову оцену и Скупштини АИНС предложи да др Петар Станојевића изабере за дописног члана.

У Београду, 28.06.2012г.

ИЗВЕСТИЛАЦ:

Проф. Др Боровић Сениша,
редовни члан АИНС

Проф. Др Мирко Вујошевић,